

بسم الله الرحمن الرحيم

اجلاس جدید توطئه‌های آینده علیه قدس و اقصی

(ترجمه)

ممکن است در نگاه اول در ذهن یک مسلمان چنین خطور کند که سران اسلامی، در بیت‌الحرام گرد هم آمده‌اند تا در خصوص قدس چاره‌اندیشی و مسجدالاقصای مبارک را هم‌رایی کنند. شاید چنین گمان شود که مصیبت‌های سرازیر شده بر اقصی و مردم آن چیزی تحمیل شده بر آن‌ها می‌باشد؛ مانند: ظلم/ستم و فساد گسترده یهود علیه قدس و مقدسات، قتل/کشتار افراد بی‌گناه امت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم، در دروازه اقصی، همکاری و توطئه‌پردازی بین یهودی‌ها و مسیحیان برای یهودی‌سازی قدس. تصمیم ترامپ صلیبی برای این که قدس همیشه پایتخت رژیم یهود باشد و یا شاید چنین گمان شود که این همه جنایات پنهان و آشکار در حق قدس و مقدسات و مردم فلسطین بر سران اسلام تحمیل شده و دلیل این اجلاس برانگیخته شدن احساس خشم و غیرت سران اسلامی از اسارت هزارها زن و مرد از فرزندان مردم فلسطین می‌باشد، از اسارت کسانی که در زندان‌های یهودی، از انواع ظلم و شکنجه‌های وحشیانه رنج می‌برند.

اما یک مسلمان بعد از تفکر و تدبر نسبت به واقعیت این حکام و نسبت به دوستی و ارتباط شان هم‌رای دولت‌های کفری، در خواهد یافت که چنین بزرگواری جز از بزرگان، آزادگان و نیکوکاران بر نخواهد آمد، کسانی که جایگاه قدس و مقدسات را بشناسند، و کسانی که کرامت اسلامی نزدشان جایگاهی داشته باشد. هم‌چنان یک مسلمان این را نیز یادآور خواهد شد که چنین حکام خائنی در خصوص قدس دست از هیچ کوتاهی بر نداشته و آن را دو دسته تقدیم یهود می‌نمایند، به سان گذشته‌گان خاین خود، کسانی که در طول تاریخ اسلامی همواره علیه قدس توطئه می‌نمودند؛ مانند شاور فاطمی که قدس را بدون هیچ‌گونه مقاومتی به‌گونه‌ای کاملاً مسالمت‌آمیز تسلیم صلیبی‌ها نمود. بلی، در تعامل با آن چاره‌ای جز شمشیر نبود و شمشیر بود که به وجود آن و به توطئه‌های آن پایان داد. از شخصی مانند شاور هیچ‌گاه توقع نمی‌رفت که در خصوص قدس کاری انجام دهد؛ جز خیانت و توطئه علیه قدس؛ همان‌گونه که گفته می‌شود: "کسی که رسوا شد از سرافکندگی باکی ندارد؛ همان‌گونه که هیچ زخمی برای مرده دردآور نیست."

موقف‌های معمولی که حکام در خصوص قدس دارند این است که پیش از هر خیانت جدید در حق اقصی و قدس چیزی به‌نام اجلاس سران عربی و یا اسلامی برگزار شده است. پیش از فروپاشی فلسطین در سال فاجعه‌آور در انشاص مصر در سال 1946م به دعوت فاروق شاه مصر و به حضور دولت‌های هفت‌گانه عضو سازمان جامعه عربی: مصر، سعودی، شرق اردن، یمن، عراق، لبنان و سوریه، به هدف همکاری به قضیه فلسطین، اجلاس سران عربی برگزار شد و تمام تصامیم آن‌ها برعربی خواندن فلسطین و این که سرنوشت آن مرتبط به دولت‌های عضو سازمان جامعه عربی بوده و اگر کسی به مردم فلسطین آزار برساند گویا که ملت‌های عربی را آزار رسانده است، ادعا می‌شد.

همان‌گونه پیش از فروپاشی فلسطین در دارالبیضاء در سال 1965م نیز اجلاس سران عربی برگزار شد؛ طوری که در این اجلاس نیز ادعای دروغین سران، همکاری به قضیه فلسطین و طرح نقشه متحد عربی برای دفاع از فلسطین در سازمان ملل و در تمام محافل بین‌المللی بود. هم‌چنین پیش از پیمان اسلو در سال 1993م، در بغداد در سال 1990م اجلاس سران عربی برگزار و از تصامیم آن تاکید بر حمایت مادی و معنوی از تداوم قیام فلسطینی بود؛ اما این اجلاس در گردهمایی جدید خود به عوض حمایت از قیام فلسطینی و تقویت آن در کنار یهود ایستاد. پیش از اعلان عادی‌سازی روابط دولت‌های عربی و اسلامی با رژیم یهود در سال 2002م اجلاس بیروت برگزار شد، در این اجلاس تمام ثوابت گذشته و تمام نه گفتن‌ها لغو، تلاش ملک عبدالله بن عبدالعزیز برای صلح با یهود محقق شد، کسی که بدون هیچ بهایی رژیم یهود و تصامیم بین‌المللی 242-338 در اجلاس سران عربی سال 1980م در عمان را به رسمیت شناخته و همراه آن تمام تلاش‌های مسالمت‌آمیز با یهود، از جمله کمپ دیوید را رد نمود. پیش از اعلان نقل سفارت امریکا به قدس، در خلال چند ماه در سال 2017م اجلاس بحرالमित در اردن برگزار شد و این خیانت بزرگ نقل سفارت امریکا به قدس را تقدیم نمود.

از پیگیری تمام اجلاس مرتبط به قدس و اقصی و سرزمین مبارک، خواه زیر چتر جامعه عربی و خواه زیر چتر سازمان کانفرانس‌های اسلامی باشد، این را در خواهیم یافت که این اجلاس برای توطئه‌های بعد از خود تدارک دیده شده است. از طریق پروژها، دسایس و خیانت‌های بین‌المللی. بنابراین پس از نشست مکه و بحرین سرزمین مبارک انتظار چه چیز را خواهد داشت.

تمام توطئه‌های جدید علیه سرزمین مبارک، به سان توطئه‌های گذشته، پیش از آن، اجلاس سران عربی و اسلامی برای طرح و اجرای توطئه و پوشاندن آن به لباس جدیدی که خیانت و توطئه‌های شان را بپوشاند، صورت می‌گیرد و نیز برای این که حکام بتوانند در برابر مردم عواقب این توطئه‌ها را مورد حمله قرار داده و ظاهراً رد و یا تقبیح کنند و به معامله قرن در خصوص فلسطین نه بگویند، به گونه‌ای وانمود شود که گویا آن چه را که آن‌ها در حق فلسطین و مردم آن انجام می‌دهند، هیچ ارتباطی به معامله قرن ندارد و این که اقدامات مداوم‌شان جزء معامله قرن نیست.

معامله قرن یک سری از توطئه‌های می‌باشد که پیش از آن‌ها این اجلاس تدارک دیده می‌شود و یک سری از توطئه‌های که هنوز اعلام نشده است به تدریج مرحله به مرحله مطابق به واقعیت اعلان خواهد شد و تمام نتایج اعلام نهایی نمایشات توطئه‌ای هنوز تحقق نیافته است. بلکه بازم امور باقی مانده است که تا کنون بدون تطبیق است و عبارت از یک دسته از تنازلات و توطئه‌های می‌باشد که از زمان فروپاشی فلسطین تا به امروز ادامه دارد، یکی پس از دیگری متصل به آن به اجراء گذاشته می‌شود. معامله قرن، تاج‌گذاری نهایی می‌باشد بر سر تمام توطئه‌های که از سال 48الی سال 2019م طرح ریزی شده است و بسا از توطئه‌های که تا هنوز تمام فصل‌های خود را کامل ننموده است.

تولیدات جدید و فصل‌های جدید از معامله قرن زمینه‌سازی برای تسلط آینده بر سرزمین‌های باقی‌مانده کرانه غربی می‌باشد. اوضاع را برای ساکنین فلسطین در غزه طوری سازماندهی می‌کند که در خصوص برخی از مسائل اقتصادی، از یک سوی به اردن و از سوی دیگر به مصر مرتبط باشند. هم‌چنین به بهانه ساخت فرودگاه و بندرگاه در سینا و توسعه آن پوشش جدیدی می‌باشد

برای فصل جدید از تولیدات کنفرانس مکه و کنفرانس پیش روی در بحرین. تولیدات این پوشیش مانند گذشته اقتصادی بوده و مقدمه‌ای می‌باشد برای آن چه که قرار است اتفاق بیافتد، از جمله آزاد گذاشتن دست یهود همراه با سکوت تمام حکام، روابط عادی و آشکار و بدون پرده با رژیم یهود، دور انداختن تمام ادعاهای دروغین، دشمنی‌ها و جنگ‌ها با اسرائیل، مانند دروغ‌های آشکار ایران و حزب لبنانی آن.

اگر بر موقف‌های حکام و توطئه‌های اجلاس سران عربی و اسلامی اندکی تعمق نماییم به خوبی در خواهیم یافت که این اجلاس یک تسلسل زمانی می‌باشند برای حل و فصل قضیه فلسطین، و خاموش ساختن صداهای آزادی آن. در حالی که این توطئه‌ها به وسیله دروغ‌های که هیچ واقعیتی ندارند، پوشش داده می‌شوند. در آغاز به دروغ‌های ارتش‌های ده‌گانه پیش از سال 48؛ سپس به دروغ‌های عبدالناصر در مورد غرق کردن یهود در دریا، دروغ‌های اجلاس سابق سران عربی در مورد به رسمیت نشناختن یهود و عدم ملاقات و مذاکره با یهود و هم‌چنان دروغ‌های ایران در مورد نابود نمودن رژیم یهود.

این را باید دانست که فلسطین را هرگز کسی که به آن خیانت کرده و دست صلح و دوستی را به سمت یهود دراز کرده است آزاد کرده نمی‌تواند و نه کسانی که از امریکا بیش‌تر از الله سبحانه‌وتعالی می‌ترسند. فلسطین را هرگز کسی آزاد نمی‌کند که برای عادی‌سازی روابط با یهود شتاب دارد. بلکه فلسطین را مردان نیکوکاری؛ مانند: صلاح‌الدین ایوبی و نورالدین زنکی آزاد می‌کند. کسانی که با در نظر داشت تمام مقدمات لازم برای آزادی فلسطین به پا خواسته بودند. مقدماتی از جمله وحدت مصر و شام زیر چتر جهاد. این نیکوکاران هرگز با مقدماتی چون خیانت و شتاب در عادی‌سازی روابط با یهود برای آزادی فلسطین اقدام نکرده بودند.

از الله سبحانه‌وتعالی می‌خواهیم که این پروژهای جدید را که برای حل و فصل قضیه فلسطین در نظر گرفته شده است، میخ جدیدی در تابوت این حکام خائن بگرداند، تا این که امت اسلامی از شر، فساد و خیانت آن‌ها نجات یابد. از الله سبحانه‌وتعالی می‌خواهیم که در عوض این حکام پست و ذلیل برای ما خلیفه راشده‌ای را عنایت کرده و عزت و جایگاه از دست رفته امت را به آن باز گرداند و در نتیجه مسجدالاقصی و تمام سرزمین‌های اسلامی را از چنگال کفار پلید نجات دهد.

نویسنده: حمد طیب

16 سوال 1440 ه ق

19 جون 2019 م

مترجم: علی مطمئن